

Som det fremgaar af de i Bilagene givne Oplysninger, vil det forelagte Forslag for Landbrugets Vedkommende i aldeles overvejende Grad blive en Beskatning af Konjunkturstigningen og af de Beløb, der skulde være i Behold til den nødvendige Retablering af Bedrifterne.

Imod en saadan Beskatning mener vi, at der fra De danske Landboforeningers Side i Overensstemmelse med tidligere Henvendelser maa nedlægges en bestemt Protest, og det maa forlanges, at Formuestigningsskatten begrænses til de virkelige Formuestigninger, der er tjent under Krigen.

Vi skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, hvilke Prissvingninger Landbruget har været ude for (se Tabel 4). Under Højkonjunkturerne efter den første Verdenskrig var der ingen, der regnede med, at vi skulde komme tilbage til de Priser, som vi kendte dem i Tiden 1909—14. Alligevel blev Resultatet, at vi for *alle* Landbrugsvarer kom endog betydeligt derunder. Og med den Usikkerhed, der kendetegner Landbrugets Produktions- og Afsætningsvilkaar i Øjeblikket, er der desværre meget, der tyder paa, at vi paa ny kan komme ud for lignende Vanskeligheder, og for den Kreds af Landmænd, der vil blive ramt af Eengangsskatten, kan dette i mange Tilfælde betyde, at de kommer til at gaa fra deres Ejendom.

Ved Siden af Formuestigningsskatten kommer endvidere den egentlige Formueskat i Form af et Stabiliseringslaan. Gennem denne beskattes jo ogsaa hele Konjunkturstigningen m. v., og naar der skal betales Skat af samme Beløb to Gange, vil der ikke alene i adskillige Tilfælde ikke være meget tilbage, men i mange Tilfælde vil Beløbet ikke kunne skaffes.

For de Erhvervsvirksomheder, der arbejder for det indenlandske Marked og stadig har været i Stand til at faa de forøgede Omkostninger betalt gennem forhøjede Priser og tillige bevare en god Avance, er Faren ved en Eengangsskat jo ikke saa stor. Noget helt andet er det for Landbruget, der i saa stor Udstrækning skal afsætte sine Varer udadtil og derfor maa regne med Verdensmarkedets Priser. Udsigterne for en tilfredsstillende Rentabilitet maa vel desværre betragtes som meget mørke paa Grund af svigtende Indtægter og stigende Udgifter, og under saadanne Forhold maa det være saa meget mere betænkeligt at gennemføre en Beskatning eller nærmere en Konfiskation af fiktive (nominelle) Værdier, der, som efter den forrige Verdenskrig, vil kunne forsvinde i Løbet af kort Tid.

Ganske vist findes der Fradragsregler i Forslaget, der i Almindelighed vil fritage de mindre Landbrugere, men dette gør det jo ikke mindre uretfærdigt for dem, der rammes.

Det maa jo heller ikke glemmes, at Landbrugets Udøvere selv skal sørge for deres Pensionering, og den Kapital, der i disse Aar skulde være henlagt hertil, vil man ogsaa efter Forslaget for en stor Del lægge Beslag paa, medens de egentlige pensionsberettigede Medlemmer af Samfundet ikke kommer til at betale Skat af den Formue, deres Pensionsret svarer til.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder skal vi kun gøre en enkelt Bemærkning. I § 46 foreslaas nedsat et Nævn bestaaende af 7 Medlemmer til at behandle Henstands- og Afragsordninger, og vi mener, at man fra Landbrugets Side maa anmode om, at Landbruget faar en Repræsentant i dette Nævn.

Men Hovedvægten maa som foran anført lægges paa det afgørende Punkt, nemlig den foreslaaede stærke Formuestigningsbeskatning af de nominelle Formuer, og vi mener, at Landbruget under Henviisning til de Erfaringer fra Tiden efter den forrige Verdenskrig og under Hensyn til Udsigterne for Landbrugets Rentabilitet i den kommende Tid med fuld Ret maa kunne forlange, at Stigningerne i Ejendoms-skyldværdien, Konjunkturstigningen paa Besætning og Inventar samt de Beløb, der skal benyttes til Retablering af Ejendommene, fritages for Formuestigningsskatten. Endvidere mener vi, at de foreslaaede Skalaer er alt for urimeligt høje og derfor bør reduceres ganske betydeligt. For de unge, der er begyndt uden Formue af Betydning, og for de ældre, der satte deres Formuer til i Kriseaarene, vil alene Konjunkturførhøjelserne hurtigt bringe dem op paa højeste Skala, 50 pCt., der i Henhold til Forslaget vil være at betale, selv om det er rent nominelle Værdier.

Vi skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det af De samvirkende danske Landboforeningers Skatteudvalgs Beretning af 9. Juli 1945, tilstillet Regering og Rigsdag den 2. August 1945, fremgaar efter en meget nøgtern Beregning, at Formuerne gennem forhøjede Vurderingspriser paa Besætningerne alene er opskrevet